

606

1790-1814. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Καλάβρυτα.

Β. Χαλαμπόπουλος, *Ἡ ἑλληνικὴ σχολὴ Σοποτοῦ Καλαβρύτων καὶ ἀνέκδοτα τινὰ περὶ αὐτῆς ἔγγραφα*, Ἀθήνα 1962, σ. 169, 197-198.

607

1790-1829. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Νάξος.

Ν. Κεφαλληνιάδης, «Καράβια στὴ Νάξο (ἱστορία-ἀνέκδοτα ἔγγραφα-λαογραφία-σχέδια)», εφ. *Ναξιακὸν Μέλλον*, 1981, σ. 13-19.

608

1791. Επικήρυξη δολοφόνου. Κεφαλονία.

Γ. Πεντόγαλος, «Επικήρυξη δολοφόνου στὴν Κεφαλονία τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς Βενετοκρατίας», *Κεφαλονίτικη Πρόοδος* 2/13 (1973), σ. 14-15.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

609

1791. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σύμη.

Ί. Χατζηφώτης, «Νέα στοιχεία καὶ εἰδήσεις γιὰ τρία μετόχια τῆς Ί. Μ. Πανορμίτη», *Συμπερίληψη* 4 (1984), σ. 49-51, αρ. 1-2.

ΠΩΛΗΣΗ ΝΗΣΙΟΥ ΣΕ ΜΟΝΗ

1791, 8 Μαρτίου

«Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ βεβαιωτικοῦ γράμματος δηλοποιεῖται καὶ φανε-
ρώνεται ὅτι θεληματικῶς μας πάντες ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν οἰκοῦντες Σύμη παρ'
ἡμῶν δὲ πάντων γνώμη κοινῇ ὅλου τοῦ κόσμου μικρῶν τε καὶ μεγάλων ἐπωλήσαμεν
τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ τοῦ ὀνομαζομένου Πανερμιώτη, τὸ Νησίον τὸ ὀνομαζόμενον
(Σεσκλί) διὰ γρόσια δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσια ἀριθ. 2.600 ἅπερ τὰ ἐλάβομεν ἤδη σῶα παρὰ
τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου Πανερμιώτη, ἥτοι παρὰ τοὺς παρευρεθέντας, καὶ δὲν ἔχομεν
πλέον νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτοῦ, οὔτε πολὺ οὔτε λίγο καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ὡς
οἰκεῖόν του κτῆμα ἀναπόσπαστον μάλιστα δὲ τούτους τοὺς καιροὺς, ὅπου ἐδόθη τὸ νησίον
εἰς τὸ μοναστήριον, ἐλπίζομεν νὰ ἔχῃ ὀλίγον συμφέρον, ἐπειδὴ τὴν σήμερον φαίνεται πὺς
εὐρίσκεται εἰς ἀνάγκας καὶ φροντίδας οὐκ ὀλίγας, μὲ τὸ νὰ εἶναι τεκές, ἥτοι ξενοδοχεῖον
πάντων καὶ γεωργῶντας καὶ καλλιεργοῦντας αὐτό, ἴσως καρποφορεῖ καὶ εὐρίσκει ὄφελος
καὶ ἐλάφρυνσιν ὁ Πανερμιώτης, ἅτε ἀγορασθὲν καὶ τελείως ἐξοφληθὲν παρ' αὐτοῦ. Πλὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ